

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Rogozari Iurie,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Rogozari Iurie împotriva Inspectoratului General al
Poliției cu privire la contestarea actului administrativ și repararea
prejudiciului,
împotriva deciziei din 23 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-77/23
NR. PIGD 2-21042105-01-3ra-24012023)*

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 (în vigoare până la 1 septembrie 2023) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. T. Avasiloaie,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru

19 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Rogozari Iurie

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 martie 2021, Rogozari Iurie a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției, solicitând anularea ordinului nr.72 ef. din 16.02.2021, obligarea de a emite ordin de restabilire în serviciu începând cu data de 16.02.2021, cu repararea prejudiciului cauzat.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a relatat că, la data de 29.01.2021, întru executarea Hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 28 ianuarie 2021, dosar nr.3-2005/20 și prin ordinul Inspectoratului General al Poliției a MAI RM, cu nr.38 ef. din 29 februarie 2021, a fost restabilit în funcția de ofițer principal de sector al sectorului nr. 1 (Fălești) al Inspectoratului de poliție Fălești. La data de 15.02.2021, în legătură cu agravarea sănătății, medicul de familie în privința sa a deschis concediul medical cu seria 01 nr.4237783, iar, la data de 16.02.2021, în jurul orelor 08:30, a fost telefonat de către angajatul Direcției managementul Resurse Umane al Inspectoratului General al Poliției MAI, dl. Apostol Eduard, care l-a întrebat, dacă s-a pornit în drum spre Chișinău, fiindcă a fost invitat anterior de ultimul prin intermediul telefonului, comunicând, că în gestiunea lui se află procedura administrativa și este necesară prezența reclamantului, căruia i-a explicat, că el la moment se află în concediul medical, după care se va prezenta.

3. Menționează reclamantul că a comunicat despre faptul, că în privința sa a fost deschis concediul medical prin telefon conducerii Secției Ordine Publice și inclusiv angajaților Secției Resurselor Umane al Inspectoratului de poliție Fălești.

4. La data de 16.02.2021, la orele 14.00, prin intermediul rețelei de socializare „Viber”, a fost informat despre emiterea ordinului nr.72 ef. din 16 februarie 2021 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului Rogozari Iurie Ion”, în conformitate cu art.38 alin.(1) lit.m) al Legii nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul

Ministerului Afacerilor Interne, cu reținerea salariului mediu achitat în baza pct. 1 al Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.38 ef. din 29 ianuarie 2021 „Cu privire la executarea Hotărârii Judecătoreiei Chișinău (sediul Rîșcani)” din 28 ianuarie 2021, unde poate menționa că executarea pct. 1 al Ordinului șefului Inspectoratului General al Poliției nr.38 ef. din 29 ianuarie 2021, cu inscripție „achitării unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru urmează a fi executată imediat nu a fost executată și nici achitarea salariului său de funcție până în prezent, pentru perioada de serviciu.

5. La data de 17 februarie 2021, reclamantul a luat cunoștință cu ordinul menționat mai sus și a confirmat prin semnătură, conform cerințelor angajaților Secției Resurselor Umane al Inspectoratului de poliție Fălești.

6. În circumstanțele menționate, consideră că persoanele responsabile de emiterea prematură a Ordinului cu nr.72 ef. din 16.02.2021 a IGP a MAI RM, i-a afectat grav, dreptul său la muncă conform legislației Republicii Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 29 noiembrie 2021 a Judecătoreiei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Rogozari Iurie împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la anularea ordinului nr.72 ef. din 16.02.2021, obligarea de a emite ordin de restabilire în serviciu începând cu data de 16.02.2021, cu repararea prejudiciului cauzat.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 27 decembrie 2021, Iurie Rogozari a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri noi cu privire la admiterea acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

9. Prin decizia din 23 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Rogozari Iurie și s-a menținut hotărârea din 29 noiembrie 2021 a Judecătoreiei Chișinău, sediul Râșcani.

10. În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că hotărârea este legală și întemeiată, fiind adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

11. În acest sens, instanța de apel a apreciat că prima instanță a realizat o corectă evaluare a probelor administrate și a aplicat just dispozițiile legale

incidente, motiv pentru care apelul declarat de Rogozari Iurie a fost respins ca neîntemeiat.

12. Instanța de apel a constatat că încetarea raportului de serviciu al apelantului a fost determinată de un temei juridic clar și imperativ prevăzut de lege, respectiv condamnarea sa definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni. Potrivit art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special, raportul de serviciu încetează în cazul condamnării definitive pentru fapte care discreditează funcția publică. De asemenea, Codul muncii stabilește că încetarea contractului individual de muncă în astfel de circumstanțe nu depinde de voința părților, nefiind asimilată unei concedieri.

13. În ceea ce privește argumentul apelantului referitor la faptul că încetarea raportului de serviciu s-a produs în perioada în care acesta se afla în concediu medical, instanța de apel a apreciat că acesta este nefondat. Întrucât încetarea raportului de muncă a intervenit ca urmare a unei sentințe definitive, aceasta nu reprezintă o măsură arbitrară a angajatorului și, prin urmare, interdicția concedierii în perioada concediului medical nu este aplicabilă în speță.

14. Totodată, a reținut că Inspectoratul General al Poliției a respectat procedurile legale în procesul de încetare a raportului de serviciu, apelantul fiind informat și citat pentru audiere. Acesta a refuzat însă să dea declarații, aspect care, coroborat cu probele din dosar, a confirmat legalitatea actului administrativ emis.

15. Prin urmare, instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe, considerând că actul administrativ contestat a fost emis în conformitate cu prevederile legale aplicabile, iar argumentele invocate de apelant nu sunt de natură să răstoarne soluția instanței de fond.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 23 decembrie 2022, prin intermediul poștei terestre, Rogozari Iurie a declarat recurs nemotivat împotriva deciziei din 23 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

17. La 30 ianuarie 2023, prin intermediul poștei terestre, Rogozari Iurie a depus motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

18. În motivarea recursului, a invocat că hotărârile instanțelor inferioare sunt nelegale și arbitrare, acestea neavând o motivare corespunzătoare și încălcând drepturile sale fundamentale. În esență, acesta a contestat atât temeiul juridic al încetării raportului său de muncă, cât și modul în care instanțele au analizat probele și au aplicat legislația. Recurentul a considerat că instanțele nu au efectuat un control efectiv asupra legalității actului administrativ emis de Inspectoratul General al Poliției și că hotărârile adoptate nu respectă cerințele unui proces echitabil.

19. Unul dintre principalele argumente invocate a fost aplicarea retroactivă a Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special. Rogozari Iurie a susținut că fapta pentru care a fost condamnat a fost comisă anterior intrării în vigoare a acestei legi și, prin urmare, nu putea constitui un temei legal pentru încetarea raportului său de serviciu. Recurentul a argumentat că instanțele inferioare au aplicat greșit această lege, încălcând principiul neretroactivității normelor juridice.

20. De asemenea, recurentul a invocat faptul că încetarea raportului de serviciu a avut loc în timp ce se afla în concediu medical, ceea ce, în opinia sa, constituie o încălcare flagrantă a legislației muncii. Acesta a făcut referire la jurisprudența națională anterioară, indicând că în cauze similare s-a constatat nelegalitatea concedierii în perioada concediului medical. În sprijinul poziției sale, a menționat dosarele A. Bichir c. IGP (3ra-455/15) și V. Blinda c. IGP (3ra-1731/16), în care s-a reținut că o astfel de practică este contrară prevederilor legale aplicabile.

21. Un alt aspect esențial invocat în recurs a fost aprecierea arbitrară a probelor de către instanțele inferioare. Recurentul a afirmat că instanțele nu au analizat în mod obiectiv circumstanțele cauzei și că hotărârile acestora au fost pronunțate fără o examinare riguroasă a materialului probator. Mai mult, acesta a susținut că instanțele au ignorat jurisprudența relevantă, inclusiv hotărârile Curții Constituționale referitoare la regimul funcționarilor publici cu statut special și la limitele exercitării dreptului discreționar de către autoritățile administrative.

POZIȚIA INTIMAȚILOR

22. Prin referința depusă la 21 februarie 2023, avocatul Andrei Cazacu, în interesele Inspectoratului General al Poliției, a solicitat declararea acestuia inadmisibil sau respingerea cererii de recurs ca neîntemeiată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

24. Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului):

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

25. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; b) recursul este depus în mod repetat; c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită; d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.”

26. Art. XI alin.(3) Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) prevede:

„Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Referitor la termenul de depunere a recursului, la caz se atestă că dispozitivul deciziei contestate cu recurs a fost notificat recurentului, în mod

electronic, la 24 noiembrie 2022, iar copia deciziei integrale la 11 ianuarie 2023.

28. Cererea de recurs nemotivată a fost depusă la 23 decembrie 2022, iar motivarea recursului a fost depusă la 30 ianuarie 2023, cu respectarea prevederilor art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului).

29. În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

30. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

32. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

34. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

35. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A)

36. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Rogozari Iurie.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă